31992R0881

1992.4.9. AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA L 95/1

A TANÁCS 881/92/EGK RENDELETE

(1992. március 26.)

a tagállamok területére vagy területéről történő, illetve a tagállamok területén áthaladó, Közösségen belüli közúti árufuvarozási piacra való bejutásról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 75. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([2]),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([3]),

mivel a közös közlekedéspolitika létrehozása többek között magában foglalja a Közösség területén a nemzetközi árufuvarozási piacra való bejutásra alkalmazható közös szabályok megalkotását; mivel ezeket a szabályokat oly módon kell megállapítani, hogy hozzájáruljanak a belső szállítási piac megvalósításához;

mivel a piacra jutás ezen egységes feltételei magukban foglalják a szolgáltatásnyújtás szabadságának bevezetését is azáltal, hogy eltörölnek minden korlátozást, amely a szolgáltatót állampolgársága miatt éri, vagy amiatt, hogy székhelye nem abban a tagállamban van ahol a szolgáltatást nyújtja;

mivel a tagállamból harmadik országba és harmadik országból tagállamba történő fuvarozást illetően a szolgáltatásnyújtás szabadságának a be- és kirakodás helye szerinti tagállam területére eső fuvarszakaszra történő alkalmazását el kell halasztani addig, amíg az érintett harmadik országokkal megfelelő egyezményeket kötnek, vagy megtörténik azok módosítása, azért, hogy biztosítsák a hátrányos megkülönböztetés tilalma és a közösségi fuvarozók közötti egyenlő versenyfeltételek alapelvének tiszteletben tartását;

mivel az Európai Bíróságnak a 13/83 sz. ügyben 1985. május 22-én hozott ítéletét ([4]) és a belső piac létrehozásáról szóló bizottsági közleményre vonatkozóan az Európai Tanács által 1985. június 28-29-én elfogadott következtetéseket követően a Tanács 1988. június 21-én elfogadta a tagállamok közötti közúti árufuvarozás közösségi kontingensérről szóló 3164/76/EGK rendeletet ([5]) módosító 1841/88/EGK rendeletet ([6]);

mivel a 3164/76/EGK rendeletbe az 1841/88/EGK rendelettel beillesztett 4a. cikk alapján 1993. január 1-jétől a közösségi kontingenseket, a tagállamok közötti kétoldalú kontingenseket és a harmadik országok felé irányuló és azokból érkező tranzitforgalomra vonatkozó kontingenseket eltörlik a hivatkozott cikkben említett fuvarozási típusok esetében, és minőségi kritériumokon alapuló, mennyiségi korlátozások nélküli piacra való bejutásra vonatkozó rendelkezéseket vezetnek be, amelyeket a közúti fuvarozóknak be kell tartaniuk;

mivel ezeket a minőségi kritériumokat alapvetően a nemzeti és nemzetközi szállítás terén a közúti árufuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezéséről szóló, 1974. november 12-i 74/561/EGK tanácsi irányelvben állapították meg ([7]);

mivel a 3164/76/EGK rendeletbe az 1841/88/EGK rendelettel beillesztett 4b. cikk alapján a Tanácsnak meg kell hoznia a fent említett 4a. cikk alkalmazásához szükséges intézkedéseket;

mivel a közúti árufuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezését segítő intézkedések végrehajtási rendelkezéseire tekintettel a nemzetközi közúti árufuvarozás gyakorlásának a kontingenst nem tartalmazó közösségi fuvarozási engedély megléte a feltétele;

mivel jelenleg a tagállamok közötti közúti árufuvarozás egyes típusaira vonatkozó közös szabályok létrehozásáról szóló, 1962. július 23-i első tanácsi irányelv ([8]) alapján a fuvarozási típusok bizonyos száma kivételt képez minden kontingens- és fuvarozásiengedély-rendszer alól; mivel az e rendelet által bevezetett új piaci szervezet keretein belül a közösségi engedélyezés és minden más fuvarozási engedélyezés alóli felmentést fenn kell tartani néhány fuvarozási típusra vonatkozóan, tekintettel azok sajátos természetére;

([1]) HL C 238. 1991.9.13., 2. o.
([2]) HL C 39. 1992.2.17., 2. o.
([3]) HL C 40. 1992.2.17., 15. o.
([4]) EBHT 1985. 1513. o.
([5]) HL L 357. 1976.12.29., 1. o. A legutóbb a 3914/90/EGK rendelettel (HL L 375. 1990.12.31., 7. o.) módosított rendelet.
([6]) HL L 163. 1988.6.30., 1. o.
([7]) HL L 308. 1974.11.19., 1. o. A legutóbb a 3572/90/EGK rendelettel (HL L 353. 1990.12.17, 12. o.) módosított irányelv.
([8]) HL L 70. 1962.8.6., 2005/62. o. A legutóbb a 84/647/EGK irányelvvel (HL L 335. 1984.12.22., 72. o.) módosított irányelv.

mivel meg kell határozni az ezen engedélyek kiadását és visszavonását szabályozó feltételeket, a hatályuk alá tartozó fuvarozási típusokat, érvényességi időtartamukat és használatuk részletes szabályait;

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Ezt a rendeletet a Közösség területén ellenszolgáltatás fejében végzett nemzetközi közúti árufuvarozásra kell alkalmazni.

(2) Egy tagállamból harmadik országba vagy harmadik országból tagállamba történő fuvarozás esetén ezt a rendelet kell alkalmazni a be- és kirakodás helye szerinti tagállam területén végzett fuvarozásra, a Közösség és az érintett harmadik ország között szükséges egyezmény megkötésétől kezdődően.

(3) A Közösség és az érintett harmadik ország közötti egyezmény megkötéséig ez a rendelet nem érinti az alábbiakat:

– a (2) bekezdésben említett fuvarozásokra vonatkozó rendelkezések, amelyek a tagállamok és az érintett harmadik országok által megkötött kétoldalú egyezményekben szerepelnek. Ugyanakkor a tagállamok törekszenek úgy alakítani ezeket az egyezményeket, hogy megfeleljenek a közösségi fuvarozók közötti hátrányos megkülönböztetés tilalmáról szóló alapelvnek,

– a (2) bekezdésben említett fuvarozásokra vonatkozó, a tagállamok között megkötött kétoldalú egyezményekben szereplő rendelkezések, amelyek vagy kétoldalú engedélyek vagy liberalizációs rendelkezések alapján megengedik áru kirakodását vagy berakodását egy tagállamban olyan fuvarozó számára, amelynek székhelye nem abban az államban van.

2. cikk

Ennek a rendeletnek az alkalmazásában:

– *„jármű”*: egy tagállamban nyilvántartásba vett gépjármű, vagy járművek olyan összekapcsolt kombinációja, amelynek legalább a gépjármű részét egy tagállamban vették nyilvántartásba, és amely kizárólag árufuvarozásra szolgál,

– *nemzetközi fuvarozás*:

  – egy jármű által lebonyolított út, amelynél a kiindulási pont és a végpont két különböző tagállamban van, egy vagy több tagállamon vagy harmadik országon keresztül történő tranzittal vagy anélkül;

  – egy jármű által lebonyolított út egy tagállamból egy harmadik országba vagy egy harmadik országból egy tagállamba, egy vagy több tagállamon vagy harmadik országon keresztül történő tranzittal vagy anélkül;

  – egy jármű által lebonyolított út harmadik országok között, egy vagy több tagállamon keresztül történő tranzittal;

  – a fenti fuvarozásokkal kapcsolatban üresen megtett út.

3. cikk

(1) A nemzetközi fuvarozást közösségi engedély alapján kell végezni.

(2) A közösségi engedélyt egy tagállamnak kell kiadnia az 5. és 7. cikknek megfelelően bármely fuvarozó számára, aki ellenszolgáltatás fejében árut szállít, és:

– akit egy tagállamban jegyeztek be, a továbbiakban erre „székhely szerinti tagállamként” történik a hivatkozás, a tagállam jogalkotásának megfelelően,

– a Közösség és az adott tagállam közúti árufuvarozási szakmába történő bejutásra vonatkozó jogszabályainak megfelelően ebben a tagállamban jogosultságot kapott a nemzetközi közúti árufuvarozásra.

4. cikk

A 3. cikkben említett közösségi engedély lép a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai által kibocsátott okmány helyébe, ahol ilyen okmány létezik, igazolva, hogy a fuvarozónak jogosultsága van a nemzetközi közúti árufuvarozásban való piacra jutásra.

Az e rendelet hatálya alá tartozó fuvarozások tekintetében ez az engedély váltja fel mind a közösségi engedélyeket, mind az e rendelet hatálybalépéséig szükséges, tagállamok közötti kétoldalú engedélyeket.

5. cikk

(1) A 3. cikkben említett közösségi engedélyt a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai bocsátják ki.

(2) A tagállam az engedély birtokosának kiadja a közösségi engedély eredeti példányát, amelyet a fuvarozási vállalkozásnál kell őrizni, valamint a közösségi engedély birtokosának az akár teljes tulajdonosként, akár más jogcímen, például részletvásárlás, bérleti vagy lízingszerződés alapján rendelkezésére álló járművek számának megfelelő számú hiteles másolatot.

(3) A közösségi engedélynek meg kell felelnie az I. mellékletben szereplő mintának, amely megállapítja a használatát szabályozó feltételeket is.

(4) A közösségi engedélyt a fuvarozó nevére kell kiállítani, amely azt nem ruházhatja át harmadik személyre. A közösségi engedély hiteles másolatát a járművön kell tartani, és be kell mutatni, amikor az arra felhatalmazott ellenőr kéri.

6. cikk

A közösségi engedélyt ötéves, meghosszabbítható időszakra kell kiadni.

7. cikk

A közösségi engedély iránti kérelem benyújtásakor, legfeljebb öt évvel a kibocsátása után és azt követően legalább minden ötödik évben a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai ellenőrzik, hogy a fuvarozó megfelel-e, vagy még mindig megfelel-e a 3. cikk (2) bekezdésében megállapított követelményeknek.

8. cikk

(1) Ha a 3. cikk (2) bekezdésében megállapított követelmények nem teljesülnek, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai indoklással ellátott határozatukban visszautasítják a közösségi engedély kibocsátására vagy megújítására vonatkozó kérelmet.

(2) Az illetékes hatóságok visszavonják a közösségi engedélyt, amennyiben annak birtokosa:

– a továbbiakban nem felel meg a 3. cikk (2) bekezdésében megállapított feltételeknek,

– a közösségi engedély kiadásához szükséges adatok vonatkozásában nem helytálló információkat nyújtott.

(3) A fuvarozási szabályok súlyos vagy ismételt kisebb mértékű megsértése esetén a szabálytalanságot elkövető fuvarozó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai többek között időlegesen vagy részlegesen felfüggeszthetik a közösségi engedély hitelesített másolatainak használatát.

Ezeket a szankciókat a közösségi engedély birtokosa által elkövetett jogsértés súlyától és a nemzetközi fuvarozás vonatkozásában általa birtokolt hiteles másolatok számától függően kell meghatározni.

9. cikk

A tagállam garantálja, hogy a közösségi engedély kérelmezője vagy birtokosa fellebbezhet a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak a kérelmet visszautasító vagy az engedélyt visszavonó határozata ellen.

10. cikk

Minden év január 31-ig valamennyi tagállamnak tájékoztatnia kell a Bizottságot a megelőző év december 31-én közösségi engedéllyel rendelkező fuvarozók számáról és az e napon forgalomban levő járművek számának megfelelő, hiteles másolatok számáról.

11. cikk

(1) A tagállamok kölcsönösen segítséget nyújtanak egymásnak e rendelet alkalmazásában és ellenőrzésében.

(2) Ha egy tagállam illetékes hatóságai tudomást szereznek e rendelet megsértéséről, amelyet egy másik tagállamból származó fuvarozó követ el, a tagállam, amelynek területén a jogsértés történt, tájékoztatja annak a tagállamnak az illetékes hatóságait, amelyben a fuvarozó székhelye van, és felkérheti a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait szankciók alkalmazására, e rendeletnek megfelelően.

(3) A fuvarozási szabályok súlyos vagy ismételt kisebb mértékű megsértése esetén a fuvarozó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai megvizsgálják a 8. cikk (3) bekezdése szerinti szankciók alkalmazásának módját, és határozatukról tájékoztatják annak a tagállamnak az illetékes hatóságait, amelyben a jogsértés történt.

12. cikk

Az alábbi jogszabályok hatályukat vesztik:

– a 3164/76/EGK tanácsi rendelet,

– a tagállamok közötti kombinált árufuvarozás egyes fajtáira vonatkozó közös szabályok létrehozásáról szóló, 1975. február 17-i 75/130/EGK tanácsi irányelv ([1]) 4. cikke,

– a tagállamok közötti közúti árufuvarozás engedélyezésével kapcsolatos egyes szabályok egységesítéséről szóló, 1965. május 13-i 65/269/EGK tanácsi irányelv ([2]),

– a tagállamok közötti ellenszolgáltatás fejében végzett közúti árufuvarozás kapacitásának kiigazításáról szóló, 1979. december 20-i 80/48/EGK tanácsi határozat ([3])

13. cikk

Az 1962. július 23-i első tanácsi irányelv a következőképpen módosul:

(1) a cím helyébe a következő szöveg lép: „a Tanács 1962. július 23-i első irányelve a közúti árufuvarozás egyes típusaira vonatkozó közös szabályok létrehozásáról”;

(2) az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*1. cikk*

(1) A (2) bekezdésben megállapított feltételek alapján a tagállamok liberalizálják a mellékletben felsorolt, ellenszolgáltatás fejében és saját számlára történő nemzetközi közúti árufuvarozás azon típusait, amelyeket a területükre, a területükről vagy azon keresztül végeznek.

(2) A mellékletben felsorolt fuvarozással összefüggésben lebonyolított fuvarozási típusok vagy üresjárati utak nem tartoznak a közösségi engedély vagy bármely más fuvarozási engedély hatálya alá;”

([1]) HL L 48. 1975.2.22., 31. o. A legutóbb a 91/224/EGK irányelvvel (HL L 103. 1991.4.23., 1. o.).
([2]) HL L 88. 1965.5.24., 1469/65. o. A legutóbb a 85/505/EGK irányelvvel (HL L 309. 1985. 11.21., 27. o.) módosított irányelv.
([3]) HL L 18. 1980.1.24., 21. o.

(3) A II. mellékletet el kell hagyni, és az I. melléklet helyébe e rendelet II. melléklete lép.

14. cikk

A tagállamok közlik a Bizottsággal azokat az intézkedéseket, amelyeket e rendelet végrehajtására hoznak.

15. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 1993. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1992. március 26-án.

a Tanács részéről

az elnök

Joaquim FERREIRA DO AMARAL

I. MELLÉKLET

„MELLÉKLET

EURÓPAI GAZDASÁGI KÖZÖSSÉG
(a)

(kék kártya – DIN A4)
(Az engedély első oldala)

(Szöveg az engedélyt kibocsátó tagállam (egyik) hivatalos nyelvén)

Az engedélyt kibocsátó állam Megkülönböztető jelzés ([1])	Illetékes hatóság vagy testület neve

ENGEDÉLY SZÁMA …

ellenszolgáltatás fejében végzett nemzetközi közúti árufuvarozás céljára

Ez az engedély feljogosítja ([2]) . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

az 1992. március 26-i 881/92/EGK tanácsi rendelet szerinti ellenszolgáltatás fejében végzett nemzetközi közúti árufuvarozás végzésére bármely útvonalon a Közösség területén, ennek a engedélynek az általános rendelkezéseire is figyelemmel.

Különleges megjegyzések: . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Az engedély érvényessége: -tól . . . . . -ig . . . . . .

Kibocsátás helye: . . . . . , dátuma . . . . . .

. . . . . .
([3])

([1]) A megkülönböztető jelzések: (B) Belgium, (DK) Dánia, (D) Németország, (GR) Görögország, (ES) Spanyolország, (F) Franciaország, (IRL) Írország, (I) Olaszország, (L) Luxemburg, (NL) Hollandia, (P) Portugália, (UK) Egyesült Királyság.
([2]) A fuvarozó neve vagy cégneve és teljes címe.
([3]) Az engedélyt kibocsátó illetékes hatóság vagy testület aláírása és bélyegzője.

b)

(AZ ENGEDÉLY MÁSODIK OLDALA)

(Szöveg az engedélyt kibocsátó tagállam (egyik) hivatalos nyelvén)

ÁLTALÁNOS ELŐÍRÁSOK

Ez az engedély a tagállamok területére vagy területéről történő, illetve tagállamok területén áthaladó, Közösségen belüli közúti árufuvarozási piacra való bejutásról szóló, 1992. március 26-i 881/92/EGK tanácsi rendelet alapján került kibocsátásra ([1]).

Az engedély a birtokosát feljogosítja ellenszolgáltatás fejében végzett nemzetközi közúti árufuvarozás végzésére bármely útvonalon a Közösség területén, és adott esetben, az alábbiakban megállapított feltételekre is figyelemmel:

– ahol a kiindulási és a végpont két különböző tagállamban van, egy vagy több tagállamon vagy harmadik országon keresztül történő tranzittal,

– egy tagállamból egy harmadik országba vagy harmadik országból tagállamba, egy vagy több tagállamon vagy harmadik országon keresztül történő tranzittal, vagy anélkül,

– harmadik országok között, egy vagy több tagállamon keresztül történő tranzittal,

valamint az ilyen fuvarozásokkal kapcsolatos üres utakra.

Egy tagállamból harmadik országba vagy harmadik országból tagállamba történő fuvarozás esetén ez az engedély a berakodás vagy kirakodás szerinti tagállam területén végzett fuvarozásra érvényes a Közösség és az érintett harmadik ország között szükséges egyezmény megkötésétől kezdődően, a 881/92/EGK rendeletnek megfelelően.

Az engedély a birtokos nevére szól és nem ruházható át.

Az engedélyt a kibocsátó tagállam illetékes hatósága visszavonhatja, nevezetesen, ha a fuvarozó:

– nem felel meg az engedély használata összes feltételének,

– az engedély kibocsátásához vagy meghosszabbításához szükséges adatok tekintetében nem helytálló információkat adott.

Az engedély eredeti példányát a fuvarozási vállalkozásnál kell őrizni.

Az engedély hiteles másolatát a járművön kell tartani ([2]). Járműszerelvény esetén a gépjárművön kell tartani. Ez érvényes a járműszerelvényre abban az esetben is, ha a pótkocsi vagy félpótkocsi nincs bejegyezve vagy feljogosítva a forgalomban való részvételre az engedély birtokosának a nevében, vagy ha egy másik tagállamban van bejegyezve vagy feljogosítva a forgalomban való részvételre.

Az engedélyt bármikor be kell mutatni az arra felhatalmazott ellenőr kérésére.

Az engedély birtokosának valamennyi tagállam területén tiszteletben kell tartania az adott államban hatályos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, különös tekintettel a fuvarozásra és a közlekedésre.

([1]) HL L 95 1., 1992.4.9., 1. o.

([2]) »Jármű«: egy tagállamban nyilvántartásba vett gépjármű, vagy járművek olyan összekapcsolt kombinációja, amelynek legalább a gépjármű részét egy tagállamban vették nyilvántartásba, és amely kizárólag árufuvarozásra szolgál."

II. MELLÉKLET

„*MELLÉKLET*

A valamennyi közösségi engedély és valamennyi fuvarozási engedély alól mentesített fuvarozások típusai

1. Közszolgáltatásként végzett postai szállítás.

2. Sérült vagy műszaki hibás járművek szállítása.

3. Árufuvarozás olyan gépjárművekkel, amelyek megengedett össztömege, beleértve a pótkocsikat is, nem haladja meg a 6 tonnát, vagy amelyek megengedett terhelhetősége, beleértve a pótkocsikat is, nem haladja meg a 3,5 tonnát.

4. Áruszállítás gépjárművekkel a következő feltételek teljesítése esetén:

   a) a szállított árunak a vállalkozás tulajdonában kell lennie, vagy a vállalkozás által eladottnak, megvásároltnak, bérbe adottnak vagy bérbe vettnek, előállítottnak, kivontnak, feldolgozottnak vagy javítottnak kell lennie;

   b) a szállítás célja az áruknak a vállalkozásba vagy a vállalkozásból történő elszállítása vagy elmozdítása a vállalkozáson belül vagy azon kívül a vállalkozás saját céljaira;

   c) az ilyen szállításhoz használt gépjárműveket a vállalkozás saját alkalmazottainak kell vezetniük;

   d) az áruszállító járműveknek a vállalkozás saját tulajdonában kell lenniük, vagy a vállalkozás által részletfizetésre megvásároltnak vagy béreltnek kell lenniük, feltéve hogy az utóbbi esetben megfelelnek az áruszállítás céljából vezető nélkül bérelt járművek használatáról szóló, 1984. december 19-i 84/647/EGK tanácsi irányelvnek ([1]). Ezt a rendelkezést nem kell alkalmazni az általában használt gépjármű műszaki hibája miatt rövid helyettesítésre használt járműre;

   e) a szállítás a vállalkozás tevékenységi körében csak melléktevékenység lehet.

5. Gyógyszerek, készülékek, gyógyászati berendezések és felszerelések, valamint egyéb, vészhelyzet esetén szükséges cikkek szállítása, különösen természeti katasztrófák esetén.

([1]) HL L 335. 1984.12.22., 72. o.”